

кровено реторично проблематизира мъжко-женската обреченост на оплождане. Очевидна е двугласната постановка в нея. Първата половина на текста е разказана от „обективен“ говорител, а във втората говори Мъжът. Той е дух, а Жената е плът, но те са различни в своята абсолютизъм само ако Любовта узнае „родното начало“ (подч. на Яворов), сиреч тези крайни означения имат смисъл само във взаимния стремеж едно към друго и в мига вечност на тяхното сливане:

Аз Слънце, ти Земя, сега сме дух и плът,
единството ни – сладост, –
дъх на Пролетта.
Да славим Любовта!

Защо тогава това стихотворение не носи заглавието „Да славим Любовта“ – рефренът, който най-точно назовава неговата тема? Явно е, че и тук Яворов допуска, предполага, мечтае, без да превръща в реалност сливането на двата пола. Четено само като еротично, то би загубило своята условност (както и повечето му любовни текстове), би загубил сила претекстът на евентуално случилото се любовно всепроникване – Пролетта. Четено само като проява на мъжкия егоцентричен Аз, то също би загубило своята двузначност, графично проявена в двугласието на забелязаните две гледни точки. Всъщност декларативната му еротика се разтваря и в известна степен се обезсилва от пределната абстрактност на персонажите: Слънце/Мъж – Земя/Жена. И в този контекст на тълкуване по-важен е посредникът на Любовта – Пролетта, отколкото самите алегорични персонажи. И неочаквано „Да славим Пролетта“ става двойник на „Сенки“, но с изричната уговорка, че тяхното двойничество е огледално. В „Сенки“ гледането към мъжко-женското привличане е изцяло в негатив (там има и словесно означен „фотограф“ – „аз гледам“). А „Да славим Пролетта“ е проявената снимка на негатива. Тъкмо върху тази двудялба-преход е реализирана и композицията на творбата: как негативът постепенно – като върху потопена в проявител фотохартия – добива своите естествени очертания.

Чрез проблематизирането и на трансцендентната любов „Подир сенките на облаците“ действително зазвучава като книга, разказваща за Любовта, изживяваща и наблюдаваща Любовта. В този план формулата „нисано за Мина – посветено на Лора“² добива най-точен смисъл, реализира сюжета на Любовта в „Подир сенките на облаците“. Този сюжет има

² Вж. по-подробно по този въпрос Михайлов, Д. *Любовният сюжет в „Подир сенките на облаците“*. – Цит. изд., с. 63–64.